

32003R1139

L 160/22

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

28.6.2003

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1139/2003**z dnia 27 czerwca 2003 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie programów monitorujących oraz materiału szczególnego ryzyka**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i likwidowania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽¹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) 1003/2003⁽²⁾, w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia zasady monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u owiec i kóz, włącznie z monitorowaniem prób zwierząt nieubitych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi; należy uściślić określenie tej grupy zwierząt w celu uniknięcia niewłaściwego pobierania prób.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia środki likwidowania stosowane po stwierdzeniu TSE u owiec i kóz; pobieranie prób należy przeprowadzać w odniesieniu do zwierząt zniszczonych zgodnie z tymi środkami, w celu zebrania informacji epidemiologicznej.
- (3) Zachodzi teoretyczna możliwość, że BSE może występować w populacjach owiec i kóz; nie jest możliwe stosowanie rutynowych metod w celu rozróżnienia pomiędzy infekcją BSE a trzęsawką owiec. Poziom zakaźności w jelicie krętym w obydwóch chorobach jest znaczny od początkowego stadium infekcji. Jako środek zapobiegawczy, jelito kręte owiec i kóz w każdym wieku powinno zostać dodane do wykazu materiałów szczególnego ryzyka.
- (4) W swojej opinii z dni 7 i 8 listopada 2002 r. w odniesieniu do podziału zakaźności TSE w tkankach przeżuwaczy, Naukowy Komitet Sterujący (NKS) zalecił, że migdałki u bydła w każdym wieku należy traktować jako stwarzające ryzyko występowania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE).
- (5) NKS stwierdził, że aby uniknąć ryzyka zakażeniem BSE, należy unikać skażenia materiałem z centralnego układu nerwowego i materiałem z migdałków w czasie oddzielania mięsa od głowy i oddzielania języków u bydła przeznaczonego do spożycia przez ludzi.
- (6) Ponieważ stan głów przeważnie zależy od ostrożnego z nimi postępowania oraz odpowiedniego zabezpieczenia otworu w kości czołowej i otworu wielkiego (*foramen*

magnum), systemy kontrolne muszą znajdować się na miejscu ubojni i w specjalnie dopuszczonych zakładach rozbioru mięsa.

- (7) Zasady wysyłania tusz, półtuszy i ćwierćtuszy nie zawierających żadnych materiałów szczególnego ryzyka innych niż kręgosłup, do Państw Członkowskich bez ich uprzedniej zgody, należy poszerzyć o półtusze podzielone na nie więcej niż trzy części hurtowe zależnie od rzeczywistego handlu między Państwami Członkowskimi.
- (8) Rozporządzenie (WE) 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 808/2003⁽⁴⁾, ustanawia zasady zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w odniesieniu do gromadzenia, transportu, przechowywania, postępowania, przetwarzania i użytkowania lub usuwania wszelkich zwierzęcych produktów ubocznych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, włącznie z wprowadzaniem ich do obrotu oraz, w niektórych przypadkach, ich wywozem i tranzytem; w związku z powyższym specjalne zasady dotyczące usuwania i likwidowania tych produktów ustanowione w załączniku XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 powinny zostać skreślone.
- (9) Wobec tego rozporządzenie (WE) nr 999/2001 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu do spraw Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach III i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 20.6.2003, str. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 117 z 13.5.2003, str. 1.

Nowy przepis załącznika XI, część A pkt 1 lit. a) ppkt ii) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, jak stanowi pkt 2 załącznika do niniejszego rozporządzenia, stosuje się do zwierząt poddawanych ubojowi od dnia 1 października 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 czerwca 2003 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach III i XI wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Załącznik III otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

SYSTEM MONITORUJĄCY

ROZDZIAŁ A

I. MONITOROWANIE BYDŁA

1. Zasada ogólna

Monitorowanie bydła przeprowadza się zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X, rozdział C pkt 3 ust. 1 lit. b).

2. Monitorowanie zwierząt poddawanych ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi

- 2.1. Każda sztuka bydła powyżej 24 miesiąca życia:
- podlegająca „ubojowi z konieczności”, jak określono w art. 2 lit. n) dyrektywy Rady 64/433/EWG ⁽¹⁾, lub
 - przeznaczona do uboju zgodnie z załącznikiem I, rozdział VI pkt 28 lit. c) do dyrektywy 64/433/EWG, z wyjątkiem zwierząt bez klinicznych oznak choroby poddanych ubojowi w kontekście kampanii likwidowania choroby,
- zostanie poddana badaniom na BSE.
- 2.2. Każda sztuka bydła powyżej 30 miesiąca życia:
- podlegająca zwykłemu ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, lub
 - przeznaczona do uboju w kontekście kampanii likwidowania choroby zgodnie z załącznikiem I, rozdział VI pkt 28 lit. c) do dyrektywy 64/433/EWG, ale niewykazująca żadnych klinicznych oznak choroby,
- zostanie poddana badaniom na BSE.
- 2.3. W drodze odstępstwa od punktu 2.2 oraz z uwzględnieniem bydła urodzonego, wyhodowanego i poddanego ubojowi na jej terytorium, Szwecja może zdecydować o przeprowadzeniu badań tylko próbą losową. Próba obejmuje przynajmniej 10 000 zwierząt rocznie.

3. Monitorowanie zwierząt nieubitych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi

- 3.1. Każda sztuka bydła powyżej 24 miesiąca życia, która padła lub została zabita, ale która nie została:
- zabita w celu zniszczenia stosownie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 716/96 ⁽²⁾,
 - zabita w ramach epidemii, takich jak pryszczycza,
 - ubita z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi,
- jest poddawana badaniom na BSE.
- 3.2. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o odstępstwie od przepisów punktu 3.1 na obszarach peryferyjnych o niskiej gęstości występowania zwierząt, gdzie nie organizuje się żadnego zbioru padłych zwierząt. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo, informują o tym Komisję oraz składają wykaz obszarów objętych odstępstwem. Odstępstwo nie obejmuje więcej niż 10 % populacji bydła w Państwie Członkowskim.

4. Monitorowanie zwierząt zakupionych w celu zniszczenia stosownie do rozporządzenia (WE) nr 716/96

- 4.1. Wszystkie zwierzęta, podlegające ubojowi z konieczności lub u których stwierdzono chorobę w czasie badania *ante mortem*, są poddawane badaniom na BSE.
- 4.2. Wszystkie zwierzęta powyżej 42 miesiąca życia urodzone po 1 sierpnia 1996 r. są poddawane badaniom na BSE.
- 4.3. Losowa próba, obejmująca co najmniej 10 000 zwierząt rocznie spośród zwierząt niewymienionych w punktach 4.1 lub 4.2, jest poddawana badaniom na BSE.

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.

⁽²⁾ Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str. 14.

5. Monitorowanie innych zwierząt

Obok badań, o których mowa w pkt od 2 do 4, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o podjęciu badań nad innym bydłem na swoim terytorium, w szczególności gdy zwierzęta te pochodzą z krajów o rodzimym BSE, spożyły potencjalnie skażone pasze bądź zostały urodzone, bądź pochodzą od matek zakażonych BSE.

6. Środki podjęte w następstwie badań

- 6.1. Gdy zwierzę poddane ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zostało wybrane do przeprowadzenia badań na BSE, wtedy znak zdrowotności ustanowiony w rozdziale XI załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG nie jest wykonywany na tuszy tego zwierzęcia, dopóki wynik otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny.
- 6.2. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od przepisów punktu 6.1, jeżeli w ubojni funkcjonuje urzędowy system w celu zapewnienia, że żadne części badanych zwierząt opatrzonego znakiem zdrowotności nie opuszczają ubojni, dopóki wynik otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny.
- 6.3. Wszystkie części ciała zwierzęcia badanego na BSE, włącznie ze skórą, są zachowywane zgodnie z zaleceniami kontroli urzędowej, dopóki wynik otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny, chyba że zostaną zniszczone zgodnie z załącznikiem V punkt 3 lub 4.
- 6.4. Wszystkie części ciała zwierzęcia, u którego stwierdzono dodatni wynik otrzymany w wyniku szybkiego testu, włącznie ze skórą, są niszczone zgodnie z załącznikiem V punkt 3 lub 4, oprócz materiału przeznaczonego do zachowania w powiązaniu z zapisami przewidzianymi w rozdziale B sekcja III.
- 6.5. Jeżeli u zwierzęcia ubitego z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi stwierdzono dodatni odczyt w wyniku szybkiego testu, co najmniej tusza bezpośrednio poprzedzająca tuszę o dodatnim wyniku testu oraz dwie tusze następujące bezpośrednio po tuszy o dodatnim wyniku testu na tej samej linii uboju, są niszczone zgodnie z punktem 6.4, oprócz tuszy o dodatnim wyniku testu.
- 6.6. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od przepisów punktu 6.5, jeżeli w ubojni działa system zabezpieczający przed wystąpieniem skażenia pomiędzy tuszami.

II. MONITOROWANIE OWIEC I KÓZ

1. Zasada ogólna

Monitorowanie owiec i kóz przeprowadza się zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X, rozdział C punkt 3.2 lit. b).

2. Monitorowanie zwierząt poddanych ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi

Zwierzęta powyżej 18 miesiąca życia lub które posiadają więcej niż dwa stałe siekacze, i które są ubite z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, poddaje się badaniom zgodnie z wielkością próby wskazanej w tabeli. Pobieranie próby jest reprezentacyjne dla każdego regionu i sezonu. Selekcję próby projektuje się, mając na względzie uniknięcie nadreprezentacji grupy w odniesieniu do pochodzenia, gatunku, wieku, rasy, hodowlanej, typu produkcji lub innej cechy. Wiek zwierząt jest oceniany na podstawie uzębienia, widocznych oznak dojrzałego osobnika lub innych wiarygodnych informacji. Jeżeli to możliwe, unika się powtarzania prób w obrębie tego samego stada.

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby Zwierzęta poddane ubojowi ⁽¹⁾
Belgia	3 750
Dania	3 000
Niemcy	60 000
Grecja	60 000
Hiszpania	60 000
Francja	60 000
Irlandia	60 000
Włochy	60 000
Luksemburg	250
Niderlandy	39 000

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby Zwierzęta poddane ubojowi ⁽¹⁾
Austria	8 200
Portugalia	22 500
Finlandia	1 900
Szwecja	5 250
Zjednoczone Królestwo	60 000

⁽¹⁾ Wielkość próby została obliczona w celu wykrycia występowania 0,005 % z 95 % prawdopodobieństwem u zwierząt poddanych ubojowi w tych Państwach Członkowskich, które dokonują uboju dużej liczby dorosłych owiec. W Państwach Członkowskich, które dokonują uboju mniejszej liczby dorosłych owiec, wielkość próby jest obliczana jako 25 % z szacunkowej bądź zarejestrowanej liczby owiec poddanych ubojowi w roku 2000.

Państwo Członkowskie może przeprowadzić test na liczbie zwierząt mniejszej niż wskazano w tabeli, jeżeli najnowsze urzędowe dane statystyczne wykazują, że liczba ta jest równoważna 25 % owiec poddawanych ubojowi rocznie w tym Państwie Członkowskim.

3. Monitorowanie zwierząt niepoddanych ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi

Zwierzęta powyżej 18 miesięcy życia lub które posiadają więcej niż dwa stałe siekacze, które padły lub zostały zabite, ale nie zostały:

- zabite w ramach kampanii likwidowania choroby,
- poddane ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi,

są poddawane badaniom zgodnie z wielkością próby wskazanej w tabeli. Pobieranie próby jest reprezentatywne dla każdego regionu i sezonu. Selekcję próby projektuje się, mając na względzie uniknięcie nadreprezentacji grupy w odniesieniu do pochodzenia, gatunku, wieku, rasy hodowlanej, typu produkcji lub innej cechy. Wiek zwierząt jest oceniany na podstawie uzębienia, widocznych oznak dojrzałego osobnika lub innych wiarygodnych informacji. Jeżeli to możliwe, unika się powtarzania prób w obrębie tego samego stada.

Państwa Członkowskie mogą zdecydować o wyłączeniu pobierania prób z obszarów peryferyjnych o niskiej gęstości występowania zwierząt, gdzie nie organizuje się żadnego zbioru padłych zwierząt. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo, informują o tym Komisję oraz składają wykaz obszarów objętych odstępstwem. Odstępstwo nie obejmuje więcej niż 10 % populacji owiec i kóz w tym Państwie Członkowskim.

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby Zwierzęta poddane ubojowi ⁽¹⁾
Belgia	450
Dania	400
Niemcy	6 000
Grecja	6 000
Hiszpania	6 000
Francja	6 000
Irlandia	6 000
Włochy	6 000
Luksemburg	30
Niderlandy	5 000
Austria	1 100
Portugalia	6 000
Finlandia	250
Szwecja	800
Zjednoczone Królestwo	6 000

⁽¹⁾ Wielkość próby została obliczona w celu wykrycia występowania 0,05 % z 95 % prawdopodobieństwem u zwierząt martwych w tych Państwach Członkowskich, w których występuje duża populacja owiec. W Państwach Członkowskich, w których występuje mniejsza populacja owiec, wielkość próby jest obliczana jako 50 % z szacunkowej liczby martwych zwierząt (szacunkowa śmiertelność 1 %).

4. Monitorowanie zakażonych stad

Od dnia 1 października 2003 r., zwierzęta powyżej 12 miesięcy życia lub posiadające stały siekacz, które zostały zabite zgodnie z przepisami załącznika VII pkt 2 lit. b) ppkt i) lub ii) lub pkt 2 lit. c), są poddawane badaniom w oparciu o selekcję próby losowej, zgodnie z wielkością próby wskazanej w tabeli.

Liczba zwierząt wycofanych ze stada powyżej 12 miesięcy życia	Minimalna wielkość próby ⁽¹⁾
70 lub mniej	Wszystkie kwalifikujące się zwierzęta
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 lub więcej	150

(¹) Wielkość próby została obliczona, aby z 95 % pewnością objąć co najmniej jeden pozytywny przypadek, jeżeli choroba ta występuje w minimalnym rozpowszechnieniu 2 % w badanej populacji.

5. Monitorowanie innych zwierząt

Obok programów monitorujących określonych w punktach 2, 3 i 4, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzeniu monitorowania innych zwierząt, a w szczególności:

- zwierząt wykorzystywanych do celów produkcji mleczarskiej,
- zwierząt pochodzących z państw o rodzimym TSE,
- zwierząt, które spożywały potencjalnie skażone pasze,
- zwierząt urodzonych lub pochodzących od matek zakażonych TSE,
- zwierząt ze stad zakażonych TSE.

6. Środki stosowane po przeprowadzeniu badań owiec i kóz

- 6.1. Jeżeli zwierzę ubite z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zostało wybrane do badania na TSE, na tuszy tego zwierzęcia nie wykonuje się znaku zdrowotności, ustanowionego w rozdziale XI załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG, dopóki otrzymany odczyt szybkiego testu nie będzie ujemny.
- 6.2. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od przepisów pkt 6.1, jeżeli w ubojni funkcjonuje urzędowy system zapewniający, że żadne części badanych zwierząt opatrzonych znakiem zdrowotności nie opuszczają ubojni, dopóki odczyt otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny.
- 6.3. Wszystkie części ciała badanego zwierzęcia, włącznie ze skórą, są zachowywane pod kontrolą urzędową, dopóki odczyt otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny, chyba że zostaną zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4.
- 6.4. Wszystkie części ciała zwierzęcia, u którego stwierdzono dodatni odczyt otrzymany w wyniku szybkiego testu, włącznie ze skórą, są niszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4, oprócz materiału przeznaczonego do zachowania w powiązaniu z zapisami przewidzianymi w rozdziale B sekcja III.

7. Genotypowanie

- 7.1. Genotyp proteinowy prionów oznacza się w każdym przypadku dodatniego TSE u owiec. Przypadki TSE stwierdzone u odpornych genotypów (genotypy owiec, które kodują alaninę na obydwóch allelach w pozycji 136, argininę na obydwóch allelach w pozycji 154 i argininę na obydwóch allelach w pozycji 171) należy niezwłocznie zgłosić Komisji. Jeżeli to możliwe, takie przypadki należy przedstawić celem ustalenia pochodzenia. Jeżeli ustalenie pochodzenia takich przypadków nie jest możliwe, wtedy stado, z którego wywodzi się zwierzę, oraz inne stada, w których zwierzę przebywało, podlega przyspieszonemu monitorowaniu mając na względzie wykrycie innych przypadków TSE.
- 7.2. Ponadto oprócz genotypowania u zwierząt w oparciu o pkt 7.1, należy oznaczyć genotyp proteinowy prionów u losowo wybranej podpróby owiec badanych zgodnie z przepisami rozdziału A sekcja II punkt 2. Podpróba reprezentuje co najmniej jeden procent ogólnej próby dla każdego Państwa Członkowskiego oraz nie może być mniejsza niż 100 zwierząt na Państwo Członkowskie. W drodze odstępstwa, Państwa Członkowskie mogą wybrać do określenia genotypu równoważną liczbę żywych zwierząt w podobnym wieku.

III. MONITOROWANIE INNYCH GATUNKÓW ZWIERZĄT

Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać monitorowanie w celu wykrycia TSE u gatunków zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.

ROZDZIAŁ B

I. INFORMACJE, KTÓRE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE MAJĄ PRZEDSTAWIĆ W SWOIM SPRAWOZDANIU

1. Liczba przypadków podejrzanych o chorobę, przypadających na gatunek zwierząt, objętych restrykcjami przemieszczania zgodnie z art. 12 ust. 1.
2. Liczba przypadków podejrzanych o chorobę, przypadających na gatunek zwierząt, podlegających badaniu laboratoryjnemu zgodnie z art. 12 ust. 2 oraz wyniki badania.
3. Liczba stad, w których przypadki podejrzenia zakażenia u owiec i kóz zostały zgłoszone oraz przeprowadzono badanie zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2.
4. Oszacowana wielkość każdej subpopulacji, o której mowa w rozdziale A sekcja 1 pkt 3 i 4.
5. Ilość bydła poddanego badaniu w obrębie każdej subpopulacji, o której mowa w rozdziale A sekcja 1 pkt 2 do 5, metoda selekcji próby oraz wyniki badań.
6. Oszacowana wielkość subpopulacji, o których mowa w rozdziale A sekcja II punkty 2 i 3, które zostały wybrane do pobierania prób.
7. Ilość owiec i kóz oraz stad poddanych badaniu w obrębie każdej subpopulacji, o których mowa w rozdziale A sekcja II punkty 2 do 5, metoda selekcji próby oraz wyniki badań.
8. Liczba, podział wiekowy i podział geograficzny przypadków z dodatnim wynikiem BSE oraz trzęsawki owiec (*scrapie*). Kraj pochodzenia, jeżeli nie ten sam co kraj zgłaszający, przypadków z dodatnim wynikiem BSE i trzęsawki owiec. Liczba i podział geograficzny stad z dodatnim wynikiem trzęsawki owiec. Rok oraz, jeżeli to możliwe, miesiąc urodzenia powinny być podane w każdym przypadku BSE.
9. Pozytywne przypadki TSE potwierdzone u zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.
10. Genotyp i gdzie możliwe rasa hodowlana każdego zwierzęcia, od którego pobierano próbę w obrębie subpopulacji, o której mowa w rozdziale A część II punkty 7.1 i 7.2.

II. INFORMACJE, KTÓRE KOMISJA PRZEDSTAWIA W SWOIM PODSUMOWANIU

Podsumowanie jest przedstawiane w formie tabel obejmujących co najmniej informacje, o których mowa w części I dla każdego Państwa Członkowskiego.

III. REJESTR DANYCH

1. Władzy organ zachowuje przez okres siedmiu lat rejestr następujących danych:
- liczbę i typy zwierząt objętych ograniczeniami przemieszczania, o których mowa w art. 12 ust. 1,
 - liczbę i wyniki badań klinicznych i epidemiologicznych, o których mowa w art. 12 ust. 1,
 - liczbę i wyniki badań laboratoryjnych, o których mowa w art. 12 ust. 2,

- liczbę, stwierdzenie tożsamości i pochodzenie zwierząt przeznaczonych do pobierania próby w ramach programów monitorujących, o których mowa w rozdziale A i, jeżeli to możliwe, wiek, rasę hodowlaną oraz informacje z wywiadu chorobowego,
 - genotyp białka prionów pozytywnych przypadków TSE u owiec.
2. Laboratorium prowadzące badania jest zobowiązane przechowywać przez okres siedmiu lat, wszystkie rejestry badań, w szczególności księgę laboratoryjną, jeżeli stosuje się, bloki parafinowe oraz fotografie metody western blot.”

2) Załącznik XI, część A otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK XI

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE OKREŚLONE W ART. 22 I 23

A. Dotyczące materiału szczególnego ryzyka, mechanicznie oddzielonego mięsa i technik uboju

1. a) Następujące tkanki oznacza się jako materiał szczególnego ryzyka:
- i) czaszka, wyłączając żuchwę, włącznie z mózgiem i oczami, kręgosłup z wyłączeniem wyrostków kręgowych ogona, wyrostków kręgowych poprzecznej części krzyżowej i piersiowej oraz skrzydeł kości krzyżowej, ale włącznie ze zwojami grzbietowymi i rdzeniem kręgowym u bydła powyżej 12 miesięcy życia, oraz migdałkami, jelitami od dwunastnicy do proctnicy i krezką u bydła w każdym wieku;
 - ii) czaszka włącznie z mózgiem i oczami, migdałkami oraz rdzeniem kręgowym u owiec i kóz powyżej 12 miesięcy życia lub posiadających stały siekacz, oraz śledzionę i jelito kręte u owiec i kóz w każdym wieku.
- Ustalony powyżej wiek w celu usunięcia kręgosłupa u bydła można dostosować zmieniając niniejsze rozporządzenie w świetle statystycznego prawdopodobieństwa wystąpienia BSE w odnośnych grupach wiekowych wspólnotowej populacji bydła, opartej na wynikach monitorowania populacji bydła jak ustanowiono w rozdziale A.I załącznika III.

- b) Ponadto, oprócz materiału szczególnego ryzyka wskazanego w podpunkcie a), należy oznaczyć następujące tkanki jako materiał szczególnego ryzyka w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Portugalii, z wyjątkiem Regionu Autonomicznego Azorów: cała głowa z wyłączeniem języka, włącznie z mózgiem, oczami i zwojami nerwu trójdzielnego; grasica, śledziona i rdzeń kręgowy u bydła w wieku powyżej 6 miesięcy życia.

2. W drodze odstępstwa od pkt 1 lit. a) ppkt i), można podjąć decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2 w celu zezwolenia na wykorzystanie kręgosłupa i zwojów grzbietowych u bydła:

- a) urodzonego, pochodzącego z hodowli ciągłej oraz poddanego ubojowi w Państwach Członkowskich, dla których ustalono naukową ocenę danych, że pojawienie się BSE u miejscowego bydła jest wysoce nieprawdopodobne, lub że nieprawdopodobne ale nie wykluczone; albo
- b) urodzonego po dniu wejścia w życie zakazu dotyczącego karmienia przeżuwaczy białkiem ssaków w Państwach Członkowskich, które zgłosiły obecność BSE u miejscowych zwierząt, lub dla których ustalono naukową ocenę danych, że pojawienie się BSE u miejscowego bydła jest prawdopodobne.

Zjednoczone Królestwo, Portugalia i Szwecja mogą korzystać z niniejszego odstępstwa na podstawie wcześniej złożonego i poddanego ocenie materiału dowodowego. Inne Państwa Członkowskie mogą stosować niniejsze odstępstwo, przedkładając Komisji udokumentowany materiał dowodowy uwzględniający odpowiednio pkt a) lub b).

Państwa Członkowskie korzystające z tego odstępstwa zapewniają oprócz wymagań ustanowionych w załączniku III rozdział A sekcja I, że jeden z zatwierdzonych szybkich testów, znajdujących się w wykazie załącznika X rozdział C punkt 4, jest stosowany do całego bydła powyżej 30 miesięcy życia, które:

- i) padło w gospodarstwie lub w czasie transportu, ale które nie zostało poddane ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, z wyjątkiem padłych zwierząt z obszarów peryferyjnych o niskiej gęstości populacji zwierząt znajdujących się w Państwach Członkowskich, w których wystąpienie BSE jest nieprawdopodobne;
- ii) nie podlegały zwykłemu ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi.

Niniejsze odstępstwo nie zostanie przyznane w celu umożliwienia wykorzystania kręgosłupa i zwojów grzbietowych u bydła powyżej 30 miesięcy życia ze Zjednoczonego Królestwa lub z Portugalii z wyjątkiem Autonomicznego Regionu Azorów.

Eksperti z Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w celu dalszej weryfikacji przedłożonego materiału dowodowego zgodnie z art. 21.

3. Kości bydła, owiec i kóz nie są wykorzystywane do produkcji mięsa mechanicznie oddzielonego.

4. Uszkodzenia tkanek centralnego układu nerwowego za pomocą instrumentu w kształcie wydłużonego pręta wprowadzanego do jamy czaszki po uprzednim ogłuszeniu, nie przeprowadza się w odniesieniu do bydła, owiec lub kóz, których mięso jest przeznaczone do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.
5. Materiał szczególnego ryzyka jest usuwany w:
 - a) ubojniach, lub, odpowiednio, w innych miejscach uboju;
 - b) zakładach rozbioru mięsa, w przypadku kręgosłupa u bydła;
 - c) odpowiednio, w zakładach pośrednich określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (⁽¹⁾), art. 10 lub u użytkowników i w punktach odbioru posiadających zezwolenie i zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002, art. 23 ust.2 lit. c) ppkt iv), vi) oraz vii).

Powyższych przepisów nie stosuje się do materiału kategorii 1 przeznaczonego do karmienia ptactwa padli-nożernego zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

6. Języki bydła w każdym wieku przeznaczonego do spożycia przez ludzi lub zwierzęta pobiera się w ubojni, wykrawając za pomocą poprzecznego cięcia rostralnego do kości gnykowej.
7. Mięso z głowy bydła powyżej 12 miesiąca życia oddziela się w ubojniach, zgodnie z systemem kontrolnym uznanym przez właściwy organ w celu zapobiegania możliwości skażenia mięsa głowy tkanką pochodzącą z centralnego układu nerwowego. System kontrolny zawiera przynajmniej następujące przepisy:
 - oddzielanie odbywa się w wyznaczonym miejscu, fizycznie oddzielonym od innych części linii ubojni,
 - gdy głowy zostają usunięte z przenośnika lub haków, przed przystąpieniem do oddzielania mięsa z głów należy zabezpieczyć otwór w kości czołowej i otwór wielki (*foramen magnum*) za pomocą nieprzepuszczalnej i trwałej zatyczki. Po pobraniu próby z pnia mózgu do badań na BSE, należy natychmiast zabezpieczyć otwór wielki,
 - nie należy oddzielać mięsa z tych głów, na których oczy zostały uszkodzone bądź stracone bezpośrednio przed lub po dokonaniu uboju, lub które zostały inaczej uszkodzone, w sposób mogący w następstwie przyczynić się do skażenia tkanki mięsnej głowy tkanką nerwową,
 - nie należy oddzielać mięsa z tych głów, na których nie zostały odpowiednio zabezpieczone otwory na głowie zgodnie z tiret drugim,
 - bez uszczerbku dla ogólnych zasad higieny, należy stosować na miejscu szczególne instrukcje pracy w celu zabezpieczenia przed skażeniem mięsa głowy podczas procesu oddzielania, w szczególności w przypadku gdy zabezpieczenie określone w tiret drugim zaginęło bądź uszkodzono oczy podczas czynności zabezpieczania otworu głowy,
 - plan pobierania prób z wykorzystaniem właściwego testu laboratoryjnego w celu wykrycia wirusa w tkankach centralnego układu nerwowego, powinien znajdować się na miejscu, żeby sprawdzić, czy środki podjęte dla zmniejszenia skażenia zostały prawidłowo wykonane.
8. W drodze odstępstwa od wymogów punktu 7, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu w ubojniach alternatywnego systemu kontrolnego do oddzielania mięsa głowy u bydła, prowadzącego do równorzędnego obniżenia poziomu skażenia mięsa głowy tkanką centralnego układu nerwowego. Plan pobierania prób z wykorzystaniem właściwego testu laboratoryjnego w celu wykrycia tkanki centralnego układu nerwowego, powinien znajdować się na miejscu, żeby sprawdzić, czy środki podjęte dla zmniejszenia skażenia zostały prawidłowo wykonane. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo informują Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie w ramach Stałego Komitetu Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt o ich systemie kontrolnym i wynikach pobierania prób.
9. Przepisów pkt 7 i 8 nie stosuje się do procesu oddzielania języka zgodnie z pkt 6 ani do oddzielania tkanki mięsnej z przedniej części pyska w ubojni, jeżeli jest to wykonywane bez usunięcia bydlęcej głowy z przenośnika lub haków.
10. W drodze odstępstwa od pkt 5 i 7, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o umożliwieniu:
 - a) usunięcia rdzenia kręgowego u owiec i kóz w specjalnie w tym celu dopuszczonych zakładach rozbioru mięsa;
 - b) usunięcia kręgosłupa z tuszy lub części tuszy w sklepach mięsnych, specjalnie dopuszczonych, monitorowanych i w tym celu zarejestrowanych;
 - c) oddzielania mięsa z głowy bydlęcej w zakładach rozbioru mięsa, specjalnie w tym celu dopuszczonych, zgodnie z następującymi przepisami:

głowy bydlęce przeznaczone do transportu do zakładów rozbioru mięsa specjalnie dopuszczonych w celu oddzielania mięsa z głowy odpowiadają następującym przepisom:

 - głowy są wieszane na odpowiednim stojaku w okresie przechowywania oraz transportu z ubojni do specjalnie dopuszczonych zakładów rozbioru mięsa,

(⁽¹⁾) Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1.

- otwór w kości czołowej i otwór wielki są właściwie zabezpieczone za pomocą nieprzepuszczalnej i trwalej zatyczki przed zabraniem z przenośnika lub haków i umieszczeniem na stojaku; po pobraniu próby pnia mózgu do badań laboratoryjnych na BSE, natychmiast zabezpiecza się otwór wielki głowy,
- głowy, niezabezpieczone prawidłowo zgodnie z tiret drugim, na których oczy zostały uszkodzone bądź stracone bezpośrednio przed lub po dokonaniu uboju, lub które zostały inaczej uszkodzone, w sposób mogący w następstwie przyczynić się do skażenia tkanki mięsnej głowy centralną tkanką nerwową, są wyłączone z transportu do specjalnie dopuszczonych zakładów rozbioru mięsa,
- plan pobierania prób z wykorzystaniem właściwego testu laboratoryjnego w celu wykrycia wirusa w tkankach centralnego układu nerwowego, znajduje się na miejscu, żeby sprawdzić, czy środki podjęte dla zmniejszenia skażenia zostały prawidłowo wykonane,

oddzielanie tkanki mięsnej z głów bydłych w zakładach specjalnie w tym celu dopuszczonych, odbywa się zgodnie z systemem kontrolnym, uznanym przez właściwy organ w celu zabezpieczenia przed możliwością skażenia tkanki mięsnej głowy; system kontrolny zawiera co najmniej następujące przepisy:

- wszystkie głowy należy skontrolować wizualnie w celu sprawdzenia oznak skażenia lub uszkodzenia oraz prawidłowego zabezpieczenia przed rozpoczęciem oddzielania tkanki mięsnej głowy,
- nie należy oddzielać mięsa z głów, które nie zostały prawidłowo zabezpieczone, i na których oczy zostały uszkodzone, lub które zostały inaczej uszkodzone, w sposób mogący w następstwie przyczynić się do skażenia tkanki mięsnej głowy centralną tkanką nerwową; nie należy oddzielać tkanki mięsnej z głowy, gdy istnieje podejrzenie, że głowy te mogą być źródłem skażenia,
- bez uszczerbku dla ogólnych zasad higieny, należy stosować na miejscu szczególne instrukcje pracy w celu zabezpieczenia przed skażeniem mięsa głowy podczas transportu i procesu oddzielania, w szczególności w przypadku gdy zabezpieczenie zaginęło bądź uszkodzono oczy podczas czynności zabezpieczania otworu głowy,
- plan pobierania prób z wykorzystaniem właściwego testu laboratoryjnego w celu wykrycia tkanki centralnego systemu nerwowego, powinien znajdować się na miejscu, żeby sprawdzić, czy środki podjęte dla zmniejszenia skażenia zostały prawidłowo wykonane.

11. Każdy materiał szczególnego ryzyka należy zabarwić za pomocą barwnika lub, odpowiednio, oznaczyć bezpośrednio przy usuwaniu oraz zlikwidować zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002, w szczególności art. 4 ust. 2.
12. Państwa Członkowskie przeprowadzają częste urzędowe inspekcje w celu sprawdzenia prawidłowości stosowania tej części oraz zapewniają, że środki podjęte w celu uniknięcia skażenia, w szczególności w ubojniach, zakładach rozbioru mięsa lub innych miejscach, gdzie odbywa się usuwanie materiału szczególnego ryzyka, takich jak sklepy mięsne lub przedsiębiorstwa, o których mowa w punkcie 5 lit. c).

Państwa Członkowskie w szczególności ustanawiają system celem zapewnienia i sprawdzenia, że:

- a) materiał szczególnego ryzyka stosowany dla celów zatwierdzonych zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 wykorzystuje się wyłącznie w dopuszczonych celach;
- b) materiał szczególnego ryzyka jest usuwany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002.

13. Państwa Członkowskie mogą decydować o umożliwieniu wysyłania głów lub tuszy zawierających materiał szczególnego ryzyka do innego Państwa Członkowskiego, po uprzedniej jego zgodzie na przyjęcie tego rodzaju materiału oraz zatwierdzeniu szczególnych warunków stosowanych w tego typu transporcie.

Jednakże tusze, półtusze lub półtusze podzielone na nie więcej niż trzy hurtowe części, oraz ćwierćtusze niezawierające żadnego materiału szczególnego ryzyka innego niż kręgosłup, włącznie ze zwojami grzbietowymi, mogą zostać importowane do Państwa Członkowskiego, lub dostarczane do innego Państwa Członkowskiego bez jego wcześniejszej zgody.

14. System kontrolny znajduje się na miejscu w celu usuwania kręgosłupa, jak określono w pkt 1 lit. a) ppkt i). System obejmuje co najmniej następujące środki:
 - a) gdy nie ma wymogu usuwania kręgosłupa, tusze lub hurtowe części tuszy bydła zawierające kręgosłup należy zidentyfikować za pomocą błękitnego paska na etykiecie określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000;
 - b) szczególne wskazanie liczby tusz wołowych lub hurtowych części tusz, wobec których nie ma wymogu usunięcia kręgosłupa, należy dołączyć do dokumentu handlowego określonego w art. 3 ust. 1 (A) lit. f) ppkt ii) dyrektywy 64/433/EWG lub do dokumentu określonego w art. 1 ust. 2 decyzji Komisji 93/13/EWG⁽¹⁾, stosując odpowiednio;
 - c) sklepy mięsne zachowują przez okres jednego roku dokumenty handlowe określone w lit. b).

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 15.1.1993, str. 3.

15. a) Produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione poniżej podlegają warunkom ustanowionym w lit. b) w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty:

- materiał szczególnego ryzyka określony w pkt 1 lit. a),
- świeże mięso: mięso określone dyrektywą 64/433/EWG,
- mięso mielone i wyroby mięsne: mięso mielone i wyroby mięsne określone dyrektywą 94/65/WE ⁽¹⁾,
- produkty mięsne: produkty mięsne określone dyrektywą 77/99/EWG ⁽²⁾,
- inne produkty pochodzenia zwierzęcego: inne produkty pochodzenia zwierzęcego określone dyrektywą 77/99/EWG,
- wytopione tłuszcze określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- żelatyna określona w dyrektywie 92/118/EWG i rozporządzeniu nr 1774/2002,
- karma dla zwierząt domowych określona w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- produkty z krwi określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- przetworzone białko zwierzęce określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- kości i produkty kostne określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- kategoria 3 materiału określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002.

Każde odniesienie do »produktów pochodzenia zwierzęcego« oznacza produkty pochodzenia zwierzęcego wyszczególnione w tym punkcie i nie dotyczy innych produktów pochodzenia zwierzęcego zawierających lub pochodzących od tych produktów.

b) Jeżeli wyżej wymienione produkty pochodzenia zwierzęcego, zawierające materiał pochodzący od bydła, owiec i kóz są przywożone do państw Wspólnoty z państw trzecich lub ich regionów, wtedy do świadectwa zdrowia należy dołączyć deklarację podpisaną przez właściwy organ państwa produkcji, w następującym brzmieniu:

»Produkt nie zawiera oraz nie pochodzi:

ani (*)

z materiału szczególnego ryzyka, jak określono w załączniku XI sekcja A do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, wyprodukowanego po 31 marca 2001 r., ani z mechanicznie oddzielonego mięsa otrzymanego z kości wołowych, owczych i kozich wyprodukowanego po 31 marca 2001 r. Po dniu 31 marca 2001 r. bydło, owce i kozy, z których ten produkt pochodzi, nie zostały poddane ubojowi po oszołomieniu za pomocą gazu wstrzykniętego do jamy czaszkowej ani zabite za pomocą tej samej metody, ani poddane ubojowi poprzez zniszczenie po oszołomieniu centralnej tkanki nerwowej za pomocą instrumentu w kształcie wydłużonego pręta, wprowadzonego do jamy czaszkowej.

Tusze, półtusze i ćwierćtusze mogą zawierać kręgosłup, jeżeli są przywożone;

ani ⁽³⁾

materiałów pochodzenia bydlęcego, owczego lub koziego innych niż te pochodzące od zwierząt urodzonych, hodowanych w hodowli ciągłej oraz poddanych ubojowi w następujących państwach:

- Argentyna
- Australia
- Botswana
- Brazylia
- Chile
- Kostaryka
- Salwador
- Islandia
- Namibia
- Nowa Zelandia
- Nikaragua
- Panama
- Paragwaj
- Singapur
- Suazi
- Urugwaj
- Vanuatu.« »

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa mielonego oraz wyrobów mięsnych (Dz.U. L 368 z 31.2.1994, str. 10).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrz-wspólnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 97/76/WE (Dz.U. L 19 z 16.1.1998, str. 25).

(*) Skreślić jedno z nich odpowiednio.

⁽³⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.